

Arrest

nr. 349 564 van 30 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 5 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 24 december 2025 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 10 maart 2026.

Gelet op de beschikking van 20 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat G. VAN DE VELDE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster, die verklaart de Albanese nationaliteit te hebben, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij haar huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Haar eerste verzoek verklaarde het CGVS kennelijk ongegrond omdat verzoekster niet kon aantonen dat de problemen van haar man ook een invloed hebben op haar en haar kinderen, haar verklaringen dat de door haar aangehaalde gebeurtenissen mogelijks te maken hebben met het profiel van haar man, die in het verleden directeur was bij een elektriciteitsbedrijf voor de regio Mirdita en ook voorzitter was van de socialistische partij voor de regio Fanë, puur hypothetisch waren en zij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de kern van haar relaas, met name de veroordeling van haar man en haar uiteindelijke versie van de feiten ook niet strookte met het relaas dat de advocaat van haar man optekende, zodat zij naliet om haar versie van de feiten aannemelijk te maken, te meer daar zij noch over de veroordeling van de tegenpartij, noch over de arrestatie van haar man, zijn eventuele veroordeling en de aangespannen beroepsprocedure een begin van bewijs neerlegde, en dat zij hoe dan ook niet in concreto aantoonde dat het haar in Albanië aan nationale bescherming zou ontbreken. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 324 760 van 8 april 2025.

In het kader van haar huidig verzoek herhaalt verzoekster dat er door de juridische kwestie van haar man voor haar en haar gezin veel problemen zijn in Albanië. Zij stelt dat de politie in haar regio corrupt is en banden heeft met het parket. Omwille van problemen met de procureur, de politie, en het parket zou haar man zijn zaak niet opgevolgd geweest zijn. Zij herhaalt ook de feiten met haar buurman en dat de politie na het indienen van een klacht niets gedaan zou hebben. Naast de problemen met haar buurman verklaart zij ook dat haar man problemen had met andere mensen omwille van zijn eerdere tewerkstelling. Zij legt daarbij de volgende, naar het Frans vertaalde, documenten neer: een beroep ingediend van 17 juli 2023 tegen een gerechtelijk vonnis van 8 mei 2023, een verklaring van het Hof van Beroep van 16 juni 2025 tegen haar man, een juridische memorie van 16 juni 2025 geschreven door haar advocaat aan het Hof van beroep, een protocolbrief van de Directie van Inspectie en Terugvorderingen van 27 maart 2025 en een vernieuwde aanvraag van haar man op 9 juni 2025 aan de gerechtelijke politie met de vraag om zijn zaak te herbekijken. Met deze documenten wil zij aantonen dat zij de waarheid vertelt. De procureur van de zaak van haar man, S. K., is volgens haar een grote crimineel die, hoewel ontslagen uit zijn functie, nog steeds machtig, bekend en rijk is. Bij een terugkeer naar Albanië vreest zij dat criminelen haar kinderen zullen ontvoeren en laten verdwijnen. Zij vreest dat zij in voortdurende angst en onveiligheid zal leven.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekster in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) zij naar aanleiding van haar huidig verzoek verwijst naar exact dezelfde motieven als eerder, namelijk in de eerste plaats dat haar man problemen kent na een incident met haar buurman. Opnieuw kan hierover gesteld worden dat zij niet kan aantonen dat de problemen van haar man ook een invloed hebben op haar en haar kinderen. Bovendien tonen haar neergelegde documenten opnieuw aan dat haar man nog steeds in staat is om gebruik te maken van de in Albanië aanwezige beschermingsmodaliteiten. Ten tweede verklaarde zij dat er corruptie heerst in Albanië. Zij toont echter op generlei wijze aan dat de zaak van haar man door corruptie niet opgevolgd werd, de door haar neergelegde documenten wijzen net op het tegendeel. Haar verklaringen over de reeds ontslagen procureur werden reeds besproken in haar eerste verzoek om internationale bescherming en maken aldus geen nieuw element uit. Dat haar man verder problemen had met andere mensen omwille van zijn eerste tewerkstelling is tot slot een blote bewering dat zij niet verduidelijkt en ook niet kan staven.

(ii) zij verder geen nieuwe elementen aanbrengt die de eerdere beoordeling dat zij toegang heeft tot nationale bescherming van de Albanese autoriteiten kunnen beïnvloeden.

(iii) in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoekster heeft aangebracht in het kader van haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekster geen nieuwe elementen

aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoekster slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van haar reeds eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. Verzoekster stelt dat: “Niettegenstaande verzoekster haar tweede verzoek steunt op de zelfde elementen als haar eerste verzoek, heeft zij wel degelijk nieuwe en recente documenten meegedeeld waaruit de waarachtigheid van de ingeroepen feitelijke elementen volgt en waaruit duidelijk volgt dat in Albanië corruptie heerst waardoor mensen op onrechtvaardige wijze worden vervolgd, waarbij de vervolgers er niet voor terugdeinzen om ook de familieleden te benaderen en te bedreigen.”.

De Raad wijst er op dat overeenkomstig artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens dient te worden nagegaan of de aangevoerde gegevens “nieuw” zijn in de zin dat zij “de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt”, m.a.w. of ze van dien aard zijn dat ze tot een andere beslissing kunnen leiden dan de weigering van een eerder verzoek om internationale bescherming. Dat elementen nieuw zijn in die zin dat ze nooit eerder werden aangebracht, volstaat dus geenszins (an sich), aangezien het moet gaan om nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming in de zin van voormelde artikelen aanzienlijk vergroten. De commissaris-generaal heeft onderzocht, zoals blijkt uit de bestreden beslissing, of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, wat in casu niet het geval is in het kader van haar huidig verzoek. Bijgevolg kon de commissaris-generaal haar verzoek onontvankelijk verklaren.

De Raad wijst er op dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoekster spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou onderzocht hebben of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

De Raad merkt verder op dat verzoekster opnieuw niet kan aantonen dat de problemen van haar man ook een invloed hebben op haar en haar kinderen, dat haar neergelegde documenten opnieuw aantonen dat haar man nog steeds in staat is om gebruik te maken van de in Albanië aanwezige beschermingsmodaliteiten en zij op generlei wijze aantoont dat de zaak van haar man door corruptie niet opgevolgd werd. De door haar neergelegde documenten wijzen net op het tegendeel.

De Raad wijst verder op hetgeen in arrest nr. 324 760 van 8 april 2025 werd vastgesteld: “De ter zitting bij aanvullende nota neergelegde brief van hun Albanese advocaat d.d. 4 maart 2025, waarin deze wijst op een of meerdere klachten die hij in naam van de echtgenoot van verzoekende partij recent in februari 2025 in Albanië heeft ingediend, werpt geen ander licht op de grond van de beschikking, doch bevestigt daarentegen de hierin gedane vaststelling dat er voor verzoekende partij en haar echtgenoot (en hun gezin) in Albanië wel degelijk beschermingsmogelijkheden aanwezig zijn. Hetgeen hierover reeds werd vastgesteld, met verwijzing naar de objectieve landeninformatie omtrent de in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden en de verklaringen en documenten van verzoekende partij die op een daadwerkelijk optreden van de Albanese overheid wijzen, kan hoger in de geciteerde beschikking worden gelezen en voormelde ter zitting aangebrachte brief van de advocaat ligt geheel in lijn van en bevestigt het reeds vastgestelde. De gronden van de beschikking blijven dan ook overeind.”.

Verzoekster brengt in het kader van haar huidig verzoek geen nieuwe feiten of elementen aan die vermogen aan deze vaststellingen te tornen. Immers, zij wijst in haar verzoekschrift algemeen op de corruptie in Albanië.

De Raad wijst er verder op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen en ondanks het feit dat hervormingen nog steeds nodig zijn, de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging

garanderen. Dit doet geen afbreuk aan het feit dat, zoals genoegzaam blijkt uit het geheel van de voorliggende landeninformatie, de Albanese autoriteiten redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet, dat de in Albanië opererende autoriteiten in het geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle onderdanen en ongeacht hun etnische aanhorigheid voldoende bescherming en ondersteuning bieden en dat bijgevolg aangenomen kan worden dat verzoekster zich bij eventuele problemen toegang kan verschaffen tot de nodige bescherming en ondersteuning vanwege haar nationale, Albanese overheden. De Raad merkt op dat verzoekster in haar verzoekschrift louter verwijst naar een vaststelling van het CGVS uit de bestreden beslissing dienaangaande, en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de door verweerder gehanteerde landeninformatie en de op deze landeninformatie geschraagde motieven uit de bestreden beslissing.

8. Waar verzoekster het gebrek aan persoonlijk onderhoud hekelt om met name te worden gehoord omtrent haar voorgelegde documenten, blijkt echter uit de lezing van het administratief dossier dat de Dienst Vreemdelingenzaken van verzoekster een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen. Uit deze verklaringen blijkt dat verzoekster in de gelegenheid gesteld werd om nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten (verklaring volgend verzoek). Deze verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoekster aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoekster wel degelijk werd gehoord en dat zij haar nieuwe elementen in het kader van haar volgend verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. De Raad wijst erop dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort (RvS 13 april 2021, nr. 14.306 (c)). In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat aan verzoekster tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van haar huidige verzoek werd verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van haar verklaringen aldaar na zou gaan of haar aanvraag al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoekster voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoekster werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van haar aanvraag reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoekster was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. De Raad stelt tot slot vast dat verzoekster in haar verzoekschrift eveneens nalaat om te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen zij niet heeft kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissing.

9. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in haar verzoekschrift voor het overige grotendeels beperkt tot het (exact) opnieuw aanhalen van argumenten/elementen die zij eerder in haar beroep in het kader van haar vorige procedure voor de Raad naar voren bracht, aangaande o.a. het feit dat zij niet kan terugkeren naar Albanië gelet op haar huwelijk en de vermelde feitelijke omstandigheden, haar vrees voor haar kinderen, eventuele represailles van de procureur, haar verwijzing naar passages uit de notities van haar persoonlijk onderhoud, een betoog omtrent de woorden 'vonnis' en 'voorhechtenis', de familieboerderij, en het feit dat er in haar dossier te weinig aandacht zou zijn besteed aan het optreden van de procureur. De Raad verwijst dienaangaande naar hetgeen in het kader van verzoekster haar vorig verzoek bij 's Raads arrest nr. 324 760 van 8 april 2025 werd vastgesteld.

10. Bijgevolg lijkt verzoekster geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig oud artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Voormelde wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 8 mei 2026 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1022 legt de eed af en tolkt Albanees – Nederlands.

Verzoekster legt een stuk neer waaruit naar eigen zeggen blijkt dat zij recht heeft op kosteloze rechtsbijstand. De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoekster repliceert dat zij in Albanië niet kan rekenen op hulp en benadrukt daarbij haar specifiek profiel als moeder van vier minderjarige kinderen. Zij en haar kinderen verblijven sinds 2023 in België en het gegeven dat hun echtgenoot/vader hen hier slechts later heeft kunnen vervoegen verklaart een aantal onduidelijkheden in haar asielrelaas. Mogelijk tegenstrijdige verklaringen heeft zij inmiddels uitgeklaard: het gegeven dat haar echtgenoot in Albanië werd opgepakt verklaart waarom zij niet op de hoogte was van bepaalde details. Verzoekster benadrukt de corruptie in haar regio van herkomst: haar echtgenoot was er plaatselijk voorzitter van de socialistische partij en heeft er problemen gekend met de procureur, een crimineel die later werd ontzet uit zijn functie. Dit alles vindt steun in de documenten die zij heeft bijgebracht. Een verzoek tot herziening van het proces tegen haar echtgenoot is zonder gevolg gebleven, zodat haar niet kan worden verweten dat zij geen bescherming hebben gezocht op een hoger niveau; zij hebben dit wel degelijk gedaan, maar zonder resultaat. Verweerder heeft ten onrechte nagelaten naar dit alles een nieuw onderzoek te voeren. Verzoekster wijst er ook op dat de gehanteerde COI Focus Albanië inmiddels meer dan één jaar oud is en dat de hierin beschreven algemene situatie niet “één-op-één” op haar kan worden toegepast, gezien haar specifieke profiel. Verder bevraagd, licht verzoekster toe dat haar echtgenoot zowel directeur was van de elektriciteitsmaatschappij als plaatselijk partijvoorzitter en hij zijn gezin nooit volledig heeft ingelicht over de bedreigingen en problemen die hij hierdoor heeft ondervonden. Verzoekster heeft alles pas achteraf vernomen. Haar echtgenoot heeft naar aanleiding van diens problemen ontslag genomen uit zijn functies en zij hebben geprobeerd een nieuw leven uit te bouwen in de landbouw, maar omwille van conflicten zijn zij ook daarmee moeten stoppen. Verzoekster vindt het een verschrikkelijk idee te moeten terugkeren naar Albanië, vooral omdat haar gezin ook vier minderjarige kinderen telt.”

5. Verzoekster brengt, met voormeld betoog ter zitting, geen concrete en dienstige elementen bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 24 februari 2026.

Het betreft een volgend (tweede) verzoek om internationale bescherming in België, waarbij verzoekster vasthoudt aan de problemen die zij eerder bij haar vorig verzoek om internationale bescherming aanhaalde. Ze verklaarde toen Albanië op 8 augustus 2023 samen met haar man en kinderen te hebben verlaten omwille van problemen die zouden zijn ontstaan na een confrontatie tussen haar man en hun buurman en zijn zoon, die hun beklag deden over het feit dat hun schapen schade aan hun bomen zouden hebben toegebracht, waarbij de discussie gewelddadiger werd en uitmondde in een fysieke confrontatie met nadien ook gerechtelijke gevolgen, waarbij zowel de buurman als de man van verzoekster een tijdje in de gevangenis zaten in Albanië.

Haar vorig, eerste beschermingsverzoek werd afgesloten bij arrest van de Raad van 8 april 2025 met nr. 324 760. In zijn arrest heeft de Raad o.a. vastgesteld en geoordeeld dat verzoeksters houding en die van haar man bezwaarlijk rijmen met de ingeroepen nood aan internationale bescherming, maar daarentegen de ernst en geloofwaardigheid ervan op ernstige wijze onderuit halen, en dat verzoekster hoe dan ook niet in concreto aantoont dat het haar in Albanië aan nationale bescherming ontbreekt.

Er liggen bij huidig volgend (tweede) verzoek om internationale bescherming in België geen nieuwe elementen voor die anders doen besluiten of die anderszins de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor internationale bescherming in aanmerking komt, zoals in de beschikking al werd vastgesteld.

Waar verzoekster ter zitting opnieuw wijst op de functies van haar man in het verleden, zij herhaalt dat ze problemen kenden met de procureur die een crimineel zou zijn en werd onttrokken uit zijn functie en dat er corruptie is in Albanië, en zij nogmaals laat gelden dat ze in Albanië niet kan rekenen op hulp, beperkt zij zich in wezen tot het louter hernemen van reeds aangehaalde verklaringen en argumenten waarop reeds terdege werd ingegaan, en tot het louter tegenspreken van de hierover reeds gedane vaststellingen, waarmee zij evenwel geen ander licht werpt op die bevindingen en gevolgtrekkingen.

In zoverre zij hiermee opnieuw argumenten en elementen aanhaalt die zij eerder (in beroep) in het kader van haar vorig beschermingsverzoek aanhaalde, wordt opnieuw verwezen, zoals in de beschikking in punt 9, naar voormeld arrest van de Raad. Verzoekster kan, zoals waar ze zeer algemeen aangeeft mogelijk tegenstrijdige verklaringen en onduidelijkheden in het relaas te hebben uitgeklaard, de huidige asielprocedure en huidig beroep niet aanwenden als een vorm van beroep tegen de tijdens haar vorig verzoek gedane beoordeling die definitief is geworden. Ze slaagt er niet in om elementen aan te reiken die van aard zijn om tot een andere beslissing te leiden. Het gezag van gewijsde van voormeld arrest wordt onderstreept. Bovendien wijzigt de ter zitting aangehaalde uitleg voor de *“mogelijk tegenstrijdige verklaringen”* zoals verzoekster het benoemt, niets aan de eerder gedane vaststellingen inzake de met de ingeroepen nood aan internationale bescherming onverzoenbare houding van verzoekster en haar man, laat staan aan de vaststelling dat zij over nationale bescherming in Albanië beschikken zoals bij huidig volgend beschermingsverzoek opnieuw wordt vastgesteld en zelfs expliciet blijkt uit de neergelegde documenten. Dat verzoekster op algemene wijze het tegendeel voorhoudt, door ter zitting te plegen dat een verzoek tot herziening van het proces tegen haar echtgenoot zonder gevolg is gebleven zodat haar niet kan worden verweten geen bescherming te hebben gezocht op een hoger niveau aangezien ze dit wel degelijk hebben gedaan maar zonder resultaat, is niet van aard anders te doen besluiten. Het betreft niets meer dan het louter tegenspreken van de beoordeling van de Raad waarmee zij hier evenwel niet met concrete, objectieve en overtuigende elementen een ander licht op doet schijnen. Zoals reeds werd opgemerkt, hebben verzoekster en haar man, zoals blijkt uit hun verklaringen en documenten, toegang tot en kunnen zij een beroep doen op de Albanese autoriteiten in geval van problemen. Verzoekster overtuigt geenszins dat deze haar, om corruptie of om andere redenen, geen hulp en/of bescherming zouden kunnen of willen bieden. Zij overtuigt hierin allerminst en kan hierin niet worden gevolgd. In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld: *“Bovendien tonen uw neergelegde documenten opnieuw aan dat uw man nog steeds in staat is om gebruik te maken van de in Albanië aanwezige beschermingsmodaliteiten. Ten tweede verklaarde u dat er corruptie heerst in Albanië (DVZ vragenlijst d.d. 30.10.2025, vraag 17). U toont echter op generlei wijze aan dat de zaak van uw man door corruptie niet opgevolgd werd, de door u neergelegde documenten wijzen net op het tegendeel (DVZ vragenlijst d.d. 30.10.2025, vraag 17).”*

Waar verzoekster zichzelf een specifiek profiel toemeet omdat zij de moeder is van vier minderjarige kinderen, werpt zij hiermee geen ander licht op de beoordeling dat zij over nationale bescherming(smogelijkheden) beschikt. Dat verzoekster het een verschrikkelijk idee vindt te moeten terugkeren naar Albanië en vooral omdat haar gezin vier minderjarige kinderen telt, waarbij de Raad eraan herinnert dat na hun vertrek uit Albanië in augustus 2023 verzoeksters man nog vaak terugkeerde, wat erop wijst dat hij klaarblijkelijk een ander idee was toegedaan en zijn houding hoe dan ook haaks staat op de ingeroepen nood aan internationale bescherming zoals de Raad al opmerkte in vorig arrest nr. 324 760, werpt geen ander licht op de in het kader van verzoeksters beschermingsverzoeken gedane vaststellingen zoals inzake de voorhanden zijnde nationale bescherming. Verzoekster toont met zulke algemene uitleg hoe dan ook geen nood aan internationale bescherming aan. Het louter zichzelf op algemene wijze toemeten van een specifiek profiel volstaat geenszins om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Deze dient in concreto te worden aangetoond, waartoe verzoekster in gebreke blijft.

Verzoekster overtuigt allerminst dat, omwille van haar specifieke profiel – waarbij nogmaals wordt opgemerkt dat zij niet overtuigt dat zij een specifiek, afwijkend profiel heeft omwille van het feit dat zij in Albanië meerdere kinderen heeft en haar echtgenoot in een ver verleden een hogere functie bekleedde om zich nadien professioneel op landbouw te richten en samen met de familie een boerderij te runnen –, de in het dossier beschikbare landeninformatie die onder meer op de voorhanden zijnde nationale beschermingsmogelijkheden ingaat niet *“één-op-één”* op haar zou kunnen worden toegepast.

Dat verzoekster zelf meent dat haar situatie afwijkt van die van andere Albanese burgers, heeft allerminst als gevolg dat die landeninformatie niet op haar persoonlijke situatie zou kunnen worden betrokken. In zoverre verzoekster opmerkt dat de COI Focus Albanië al meer dan een jaar oud is, laat ze na aan te tonen dat deze niet meer actueel of correct is. Ze brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie niet langer actueel of correct zou zijn of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

Verzoekster verklaarde bij haar vorig beschermingsverzoek expliciet dat haar man nooit persoonlijke problemen heeft gehad omwille van zijn jobs bij een elektriciteitsbedrijf en de socialistische partij en dat hij ook achteraf nooit bedreigingen kreeg, zoals ook omstandig werd vastgesteld in arrest nr. 324 760 in het

kader van haar eerste beschermingsverzoek: *“Dat het voor haar duidelijk is dat het profiel van haar man in verband staat met de gebeurtenissen, zoals zij in de feitenuitsluiting in het verzoekschrift stelt, is opnieuw een loutere bewering (post factum) die niet in concreto wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Er dient op te worden gewezen dat de verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud herhaaldelijk aangaf dat zij slechts vermoedde dat de aangehaalde gebeurtenissen te maken konden hebben met het profiel van haar man en dat deze ‘misschien’ een politieke oorzaak konden hebben doordat haar man de socialistische partij verlaten had (NPO, p. 8-9). De verzoekende partij doet met deze loutere bewering (post factum) geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing dat zij dit vermoeden op geen enkele manier hard kan maken, dat uit haar eigen verklaringen duidelijk blijkt dat zij hier zelf niet eens zeker van is en dat zij bovendien verklaarde dat haar man nooit persoonlijke problemen heeft gehad omwille van zijn jobs bij een elektriciteitsbedrijf en de socialistische partij, en dat hij ook achteraf nooit bedreigingen kreeg, zodat het weinig geloofwaardig is dat er dan plots vanuit het niets wel iets zou gebeuren omwille van zijn functie(s).”*. Waar verzoekster bij huidig volgend beschermingsverzoek, waarbij ze vasthoudt aan de problemen die ze eerder bij haar vorig beschermingsverzoek aanhaalde, plots een nieuwe, extra wending aan haar reeds ingeroepen relaas wil geven door thans naast de problemen met de buurman ook andere problemen aan te halen die haar echtgenoot zou hebben gehad omwille van zijn eerdere jobs, waarmee zij dus haar verklaringen dienaangaande van haar vorig beschermingsverzoek volledig tegensprekt, wijzigt niets aan de vaststellingen inzake de in Albanië voorhanden zijnde nationale bescherming. Dat verzoekster zichzelf op die manier zo drastisch tegensprekt, haalt bovendien zowel de geloofwaardigheid van haar verklaringen alsook haar algehele geloofwaardigheid in het algemeen sterk onderuit. In de bestreden beslissing wordt terdege geduid: *“Dat uw man verder problemen had met andere mensen omwille van zijn eerste tewerkstelling is tot slot een blote bewering die u niet verduidelijkt en ook niet kan staven [...]”*.

Dat verzoekster en haar kinderen sinds 2023 in België verblijven, houdt uitsluitend verband met hun aanwezigheid in België en met hun klaarblijkelijke intentie hier te willen blijven, maar niet op hun land van herkomst Albanië ten aanzien waarvan het beschermingsverzoek wordt onderzocht en beoordeeld. De elementen inzake hun verblijf en integratie in België zijn om die reden volstrekt irrelevant.

De Raad beschikt over voldoende elementen om te oordelen en acht geen verder onderzoek door het CGVS nodig.

6. Gelet op het voorgaande wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoekster geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming.

7. Kosten

Verzoekster heeft voor het sluiten van de debatten alsnog een stuk bijgebracht waaruit blijkt dat zij het voordeel van de kosteloze rechtspleging geniet. Het onverschuldigd voldane rolrecht dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

Het onverschuldigd voldane rolrecht ten bedrage van 251 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO